

Sygn. akt I C 1877/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Karp

Protokolant: sekr. sąd. Ewelina Świrta

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2016 r. w Kłodzku na rozprawie

sprawy z powództwa K. L.

przeciwko Towarzystwu (...) w W.

o zapłatę 6.000,00 zł

I. oddala powództwo;

II. nie obciąża powoda kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej.

UZASADNIENIE

Powód K. L. wniósł przeciwko Towarzystwu (...) w W. pozew o zapłatę 6.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 2.000,00 zł od dnia 5 września 2013 r. i od kwoty 4.000,00 zł od dnia wniesienia pozwu oraz zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2.400 zł.

W uzasadnieniu wskazał, że będąc kierowcą pojazdu marki F. (...) nr rej. (...), został najechany w dniu 5 lipca 2013 przez pojazd marki F. (...) o nr rej. (...) (...), którego kierowca uciekł z miejsca wypadku. Wskutek zdarzenia powód doznał skręcenia i naderwania odcinka szyjnego kręgosłupa ze spłyceniem fizjologicznej lordozy oraz zaburzeniem korzeni rdzeniowych i splotów nerwowych oraz bóli głowy i karku, uszkodzenia stawu barkowego lewego z trzeszczeniem śródstawowym przy ruchach oraz ograniczeniem bólowym odwodzenia, stłuczenia klatki piersiowej, urazu nadgarstka i ręki prawej, urazu klatki piersiowej.

W związku z wypadkiem z dnia 5 lipca 2013 r. powód przebywał na zwolnieniu lekarskich od dnia 5 lipca 2013 r. do dnia 31 lipca 2013 r.

W toku postępowania likwidacyjnego, wszczętego na skutek zgłoszenia z dnia 25 lipca 2013 r., pozwany uznał roszczenia powoda i przyznał zadośćuczynienie za doznaną krzywdę w kwocie 3.500 zł i odszkodowanie z tytułu kosztów leczenia w kwocie 518,67 zł. Zdaniem powoda przyzna kwota 3.500 zł jest kwotą symboliczną, a zatem żądanie dopłaty w kwocie 6.000 zł jest jak najbardziej uzasadnione

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie kosztów postępowania i o przypozwanie sprawcy wypadku D. Ł..

W uzasadnieniu strona pozwana przyznała, że prowadziła postępowanie likwidacyjne dotyczące zdarzenia objętego pozvem i wypłaciła powodowi zadośćuczynienie w kwocie 3.500 zł i odszkodowanie w kwocie 518,67 zł. Zdaniem strony pozwanej przyznane powodowi zadośćuczynienie jest adekwatne do rozmiaru doznanej krzywdy, stopnia

natężenia cierpień fizycznych, ich długotrwałości i poniesionego uszczerbku na zdrowiu oraz wieku powoda, a z ostrożności procesowej również zakwestionowała żądanie powoda o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w wysokości podwójnej stawki minimalnej, gdyż powód w żaden sposób nie wykazał, aby rodzaj i stopień zawichości sprawy oraz niezbędny wkład pracy pełnomocnika uzasadniał przyznanie kosztów zastępstwa procesowego w wysokości wyższej niż stawka minimalna.

Uzasadniając wniosek o przyznanie D. Ł., strona powodowa wskazała, że spowodował on wypadek prowadząc pojazd w stanie nietrzeźwości oraz zbiegł z miejsca zdarzenia, co pozwala stronie pozwanej dochodzić zwrotu wypłaconego odszkodowania i w razie niekorzystnego dla pozwanego rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie może on wystąpić z roszczeniem zwrotnym przeciwko D. Ł..

Pismem z dnia 24 września 2014 r. powód podtrzymał wnioski, zarzuty i twierdzenia zawarte w pozwie i zmodyfikował żądanie pozwu odnośnie odsetek i wskazał, że dochodzi odsetek ustawowych od kwoty 6.000 zł od dnia 30 września 2014 r.

D. Ł. przystąpił do sprawy w charakterze interwenienta ubocznego po stronie pozwanej i wniósł o oddalenie powództwa, a w uzasadnieniu wskazał, że przyznane przez stronę pozwaną zadośćuczynienie i odszkodowanie jest adekwatne.

Pismem z dnia 22 grudnia 2014 r. powód podtrzymał wnioski, zarzuty i twierdzenia zawarte w pozwie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 5 lipca 2013 roku powód K. L. był uczestnikiem wypadku spowodowanego przez sprawcę ubezpieczonego w Towarzystwie (...) w W., który kierował pojazdem będąc pod wpływem alkoholu. Strona pozwana wypłaciła powodowi tytułem zadośćuczynienia kwotę 3500 zł i tytułem odszkodowania 518, 67 zł.

Dowód: akta szkody –protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku, decyzja z 30 grudnia 2013 roku

W wyniku zdarzenia z 5 lipca 2013 roku, powód, mający wówczas (...) lat, nie doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu. Powód nie utracił zdolności do pracy ani nie zaistniały w jego życiu niekorzystne zmiany. Obecnie zmienił prace na lepiej płatna i przeprowadził się do większego miasta, do W., co spowodowało zmiany w trybie i jakości życia.

Powołani w sprawie biegli rozpoznali u powoda stan po urazie skrętnym kręgosłupa szyjnego bez ograniczeń ruchomości i bez objawów korzeniowych w badaniu przedmiotowym, stan po urazie klatki piersiowej po stronie lewej bez następstw, stan po urazie ręki prawej bez następstw i zgłosił w wywiadzie bóle lewego stawu barku. Przebyty uraz wiązał się z umiarkowanymi bólami kręgosłupa szyjnego.

W przyszłości nie dojdzie do powstania nowych zmian w odcinku szyjnym kręgosłupa. Proces leczenia został zakończony i nie ma wskazań do dalszego leczenia powoda. Od lipca 2013 roku powód nie leczył się .

Powód preferuje oszczędny tryb życia, nie zamierza poddawać się dalszej rehabilitacji, uważa że oszczędzanie się jest lepsze od chodzenia do lekarza.

Dowód:

- przesłuchanie powoda- 92, 138

- zeznania świadków A. L. i A. K. k- 92

- opinia biegłych z zakresu ortopedii i neurologii S. G. i A. D. k - 118-121

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył:

Roszczenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe- opinia biegłych z zakresu ortopedii i neurologii, przesłuchanie świadków- matki i narzeczonej powoda, przesłuchanie samego powoda, akta szkody i dokumentacja medyczna nie uzasadniają przyznania dodatkowej kwoty zadośćuczynienia wobec wypłacenia powodowi 3 500 zł przez stronę pozwaną.

Mając na względzie opisane dowody Sąd uznał wypłaconą kwotę za adekwatną do poczucia krzywdy i cierpienia powoda związanych z wypadkiem, a zatem jako wystarczającą kwotę zadośćuczynienia.

Powód nie doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu, od wypadku, który miał miejsce 5 lipca 2014 roku leczył się jedynie do 22 lipca 2013 roku.

Biegli wskazali, że w przyszłości nie dojdzie do powstania nowych zmian w odcinku szyjnym kręgosłupa powoda, wskazali, że proces leczenia został zakończony i nie ma wskazań do dalszego leczenia powoda.

Osoby powodowi najbliższe- matka i narzeczona oraz sam powód nie wskazali na niekorzystne zmiany w życiu powoda związane z wypadkiem i jego skutkami, a nawet wskazano, że powód ma obecnie lepiej płatną pracę i przeprowadził się do większego miasta.

Zgodnie z art. 444. § 1. K.c. W razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu.

W myśl art. Art. 445. § 1.k.c. W wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

W przedmiotowej sprawie zadośćuczynienie wypłacone już przez ubezpieczyciela sprawcy wypadku w wysokości 3 500 zł, jest sumą rekompensującą wszelkie roszczenia powoda i przyznanie dalszej kwoty jest nieuzasadnione.

Powód nie wykazał by doznał dalszych cierpień fizycznych i psychicznych ani by kontynuował leczenie lub zamierzał poddać się rehabilitacji, a nawet wskazał, że wybrał oszczędny tryb życia, który uważa za lepszy niż chodzenie do lekarza.

Istotne kryteria mające wpływ na wysokość zadośćuczynienia, to przede wszystkim stopień cierpień fizycznych i psychicznych, ich intensywność, czas trwania, nieodwracalność następstw, rozmiar kalectwa i konsekwencje doznanego uszczerbku w życiu osobistym i społecznym.

Powód nie wykazał wysokiego stopnia cierpień fizycznych i psychicznych, a zdarzenie nie spowodowało nieodwracalnych skutków ani kalectwa powoda. Nie zostały nadto ustalone zarówno uszczerbek na zdrowiu ani konsekwencje wypadku w życiu osobistym.

Mając na względzie powyższe ustalenia Sąd powództwo oddalił.

W zakresie kosztów sąd kierował się przepisem art. 100 k.p.c. Odstąpienie sądu od obciążania strony przegrywającej proces kosztami wywołuje taki sam skutek jak wzajemne zniesienie kosztów postępowania (zob. wyrok SN z dnia 19 lutego 1974 r., I CR 848/73, LEX nr 7410).

Zdaniem Sądu charakter roszczenia, którego zasadność uzależniona jest od wyników postępowania dowodowego, a w szczególności opinii biegłych lekarzy, uzasadnia nie obciążanie powoda kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej ponieważ powód poniósł koszty własnego pełnomocnika oraz pozostałe koszty procesu.